

Nr 262.

Av herr **Skantze m. fl.**, om anslag till fasta anläggningar för luftbevakningsorganisationen.

En av de krigserfarenheter, som det är särskilt angeläget att omsorgsfullt tillvarataga, är nödvändigheten av en effektiv luftbevakning. Utan en sådan kan varken det militära försvaret eller civilförsvaret fungera på ett tillfredsställande sätt.

1945 års försvarskommitté har i denna fråga påpekat att »den nuvarande luftbevakningsorganisationen icke fyller de krav, som måste ställas på densamma för att luftförsvarsmedlen skola kunna effektivt utnyttjas och för att civilförsvaret skall erhålla tillräcklig förvarningstid». Kommittén anför vidare att »den finner det vara av stor vikt att den påbörjade moderniseringen och omorganisationen av luftbevakningen fullföljes så snabbt som omständigheterna medgiva».

Genom beslut den 16 maj 1947 anvisade Kungl. Maj:t 4,25 miljoner kronor för anskaffning av ekoradiomateriel för luftbevakningen. För att moderniseringen i denna del skall kunna fullföljas erfordras därutöver, enligt inom försvarstabens gjorda beräkningar, vilka åberopas av försvarskommittén, årliga anslag av 4,44 miljoner kronor. I övrigt kräves för luftbevakningens modernisering för närvarande dels en betydande nyanskaffning av signalmateriel, dels upprättande av vissa fasta anläggningar i form av moderna luftbevakningscentraler. För kommande budgetår har arméförvaltningen begärt 1,8 miljoner kronor till signalmateriel att användas vid moderniseringen av luftbevakningsorganisationen. Behovet av fasta anläggningar skulle tillgodoses genom ett av fortifikationsförvaltningen begärt anslag på 2,2 miljoner kronor.

I statsverkspropositionen äro de anslagsäskanden, vilka innefatta en eventuell anskaffning av signal- och ekoradiomateriel, nämligen anskaffning av tygmateriel till armén respektive flygmateriel m. m. till flygvapnet, upptagna allenast med beräknade belopp; det är alltså icke möjligt att bedöma i vad mån Kungl. Maj:t avser att tillgodose behoven av ifrågakvarande materielgrupper. Emellertid har något anslag till fasta anläggningar för luftbevakningen icke blivit upptaget inom kapitalbudgeten. Eftersom moderna luftbevakningscentraler, avsedda att utnyttja såväl optisk som ekoradiospaning och att betjäna både krigsmakten och civilförsvaret, äro oundgängliga för att upprustningen i fråga om materiel skall få full effekt, innebär detta att luftbevakningens modernisering försenas.

Under sådana omständigheter vilja vi framhålla, att det icke kan vara för-

svarligt att dröja med en så viktig angelägenhet som luftbevakningens omorganisation helst som den fortsatta utvecklingen på krigsteknikens område synes göra en effektiv luftbevakning till ett förstahandsbehov inom försvaret, inte minst med tanke på Sveriges militärpolitiska läge.

Det bör även uppmärksammas att materielen, i den mån den behöver importeras, i huvudsak förvärvas från land inom pundgruppen.

I avvaktan på de Kungl. Maj:ts propositioner, vilka innefatta frågorna om anskaffning av signal- och ekoradiomateriel, vilja vi nu inskränka oss till att föreslå ett anslag till luftbevakningsorganisationens fasta anläggningar på det av fortifikationsförvaltningen begärda beloppet, 2,2 miljoner kronor.

I anledning av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen för budgetåret 1948/49 ville å kapitalbudgeten i fjärde huvudtiteln bevilja ett anslag till fasta anläggningar för luftbevakningsorganisationen av 2,2 miljoner kronor.

Stockholm den 24 januari 1948.

L. O. Skantze.

Torsten Henriksson.

Gust. Svedman.

G. Ljungqvist.

Ragnar Sveningsson.
